

[Socialministeren.]

Da man ved lov af 9. april 1851 fik den første lov om understøttelse fra det offentlige til personer, der var blevet invalideret under udførelsen af deres militære tjenesteplichter, skete der det usædvanlige, at forskellige legater og gaver, der tidligere under krigene 1807-14 og 1848-50 var skænket til understøttelse af forskellige kategorier af krigsinvalidere, blev inkorporeret i loven. Ifølge lovens afsnit V-VIII blev disse legatmidler samlet i den såkaldte overordentlige invalidefond til ydelse af overordentlig forsørgelse, d. v. s. ekstraordinær eller supplerende understøttelse ud over lovens offentlige forsørgelse, idet det vedrørende uddelingen i § 33 dog siges, at „ved at meddele understøttelse og bestemme dens størrelse tages først hensyn til givers vilje og dernæst til de pågældendes trang og værdighed“. Bestyrelsen af Den overordentlige Invalidefond blev henlagt til den særlige bestyrelse, der ifølge loven dannedes til at administrere det nye militære pensionerings- og forsørgelsesvæsen.

Ved lov nr. 136 af 20. november 1876 gennemførtes nye regler om invalideforsørgelsen, men ifølge denne lovs §§ 24 og 25 opretholdtes Den overordentlige Invalidefond, og der er ikke senere sket lovændring herom, bortset fra at den særlige bestyrelse for de militære underklassers pensionering og for invalideforsørgelsen blev ophævet ved lov nr. 118 af 14. maj 1909 og bestyrelsens kontor henlagt under finansministeriet. Senere er bestyrelsen af Den overordentlige Invalidefond overgået til socialministeriet.

På grund af udviklingen har det vist sig, at det nu ikke længere er muligt at anvende indtægterne af Den overordentlige Invalidefonds legater efter de oprindeligt fastsatte bestemmelser. For tiden uddeles kun nogle små legater til de værnepligtige, der blev såret ved begivenhederne den 9. april 1940 og senere under besættelsen.

Det fremsatte lovforslag tager derfor sigte på at ophæve lovbestemmelserne vedrørende Den overordentlige Invalidefond, således at der bliver mulighed for at få udformet nye fundatsbestemmelser med de nødvendige ændringer, for at de omtalte legatmidler fortsat kan blive anvendt på den måde, der under de ændrede forhold må anses for nærmest og bedst stemmende

med givernes ønske. I overensstemmelse dermed foreslås det, at det nye legats formål i første række skal være understøttelse af tilskadedekomne værnepligtige og deres efterladte, således at understøttelserne ikke fremtidig er begrænset til krigsinvalidere, og at legatindtægterne subsidiært skal kunne anvendes til støtte i øvrigt for det værnepligtige personel.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets velvillige behandling.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til næringslov, forslag til lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen, forslag til lov om ændringer i beværterloven, forslag til lov om statsautoriserede revisorer, forslag til lov om statsautoriserede vejere og målere, forslag til lov om skibsmæglere og varemæglere, forslag til lov om ejendomsmæglere, forslag til lov om dispatchører og forslag til lov om translatorer og tolke.

Lovforslagene er, bortset fra 6 måneders udskydelse af ikrafttrædelsestidspunkter, ganske enslydende med de lovforslag — det såkaldte næringslovskompleks — som jeg fremsatte den 30. april d. å. Jeg tillader mig her at henvise til Folketingstidende 1964-65, folketingets forhandlinger, sp. 4826-4877.

Man vil erindre, at lovforslagene i maj måned i år blev indgående drøftet i det høje ting og derefter henvist til to udvalg. Til det ene udvalg henvistes forslaget til næringslov, forslaget til lov om garantier til finansieringsinstitutter inden for detailhandelen og forslaget til lov om ændringer i beværterloven, medens de øvrige 6 lovforslag henvistes til det andet udvalg. Jeg tillader mig herved at henvise til Folketingstidende 1964-65, folketingets forhandlinger, sp. 5260. Ved lovforslagenes fremsættelse tilsigtedes det at give det høje ting lejlighed til så tidligt som muligt at påbegynde behandlingen, men tidspunktet for fremsættelsen var så langt henne i folketingsåret, at man ikke kunne forvente, at udvalgene ville have den nødvendige tid til at kunne tilendebringe arbejdet inden folketingsårets udløb, og dette blev da heller ikke tilfældet.

Forslaget til næringslov er overensstemmende med det udkast til en ny næringslov, som er indeholdt i den betænkning, der blev